ವಿಶ್ವವಾಣಿ

ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಒತ್ತಾಸೆಗೆ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಕನಸಿಗೆ ಕೊಡಲಿ

ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಕಟ್ಟೆ

ಕೃಪಾ ಎಂ.ಎಂ.

ದಿ ಕನ್ಸರ್ನ್ಡ್ ಫಾರ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಆಂದೋಲನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ

edit@vishwavani.news

2016ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಎಲ್ಲರೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು, ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಕಾರಣವೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್‌ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸಿನಂತೆ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. 2016ರ ಫೆ. 25ರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಆ ಮೂಲಕ ಎಚ್.ಕೆ.ಪಾಟೀಲ್‌ರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸೂತ್ರದಾರರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡುವಂತೆ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗೆ ಬದ್ಧತೆ ತೋರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಇದು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಿನ ಗಂಟಾಗಿ ಕೇವಲ ಮುನ್ನುಡಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಹೋಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾದ ತಕ್ಷಣ ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದಿಂದ ನಡೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು, ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಸರಕಾರಿ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣದಿಂದ ಹಿಂಪಡೆಯುವುದು, ವಿವಿಧ ಹಂತದ ಆಡಳಿತದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದವರಿಗೆ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಜನರಿಗೆ ಗ್ರಾಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಲು ಗ್ರಾಮಸಭೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸದೇ (ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಸರಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ನೇತೃತ್ವದ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ) ಕಾಯ್ದೆಯ ಕೆಲವೊಂದು ಎಳೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ಅಧಿಕಾರದಾಹಿ ಆಡಳಿತವರ್ಗ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು!

ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಸರಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಗ್ರಾಪಂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಒಂದೊಂದೇ ಸರಕಾರಿ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದೆಡೆ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಇಲಾಖೆ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಕನಸಿಗೆ ಕಸುವು ಕೊಡುವ ಯತ್ನ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, ಈ ಹಿಂದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಸ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಕೆಲವೊಂದು ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಇತರ ಕೆಲ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಈ ಕಾನೂನಿನ ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಳಿದವು. ಈ ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆಗೆ, ರಾಜಕೀಯದ ಮೇಲಾಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೇರುಗಳು, ಉರುಳಿದ್ದು ಚಿಗುರೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕನಸಿನ ಹಂದರಗಳು.

ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾದ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಿತು. 2015ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ನೀಡಿದ್ದ 14ನೇ ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗದ ಅನುದಾನದ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಜನಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಯೋಜನೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಜನಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸಮಗ್ರ ಮುನ್ನೋಟ ಯೋಜನೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ 2016ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕಿರಿಸಿ, ಸರಕಾರದ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಎ.ಎನ್.ಎಸ್.ಎಸ್.ಐ.ಆರ್.ಡಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಡೀ ಮುನ್ನೋಟ ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ತರಬೇತಿಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳೂ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಇಡೀ ತರಬೇತಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯು ಸ್ವಯಂ ಸರಕಾರದ ಮೂಲ ಘಟಕ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತದ್ದು, ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಜನವಸತಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಸರಕಾರಗಳೂ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬದ್ಧರು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೇ ಇದ್ದದ್ದು, ಅಲ್ಲದೇ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಸಮುದಾಯದ ಜನರಿಗೆ ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮೊದಲು ನೀಡಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮುಗಿಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದು. ಇದರ ಫಲಶ್ರುತಿಯೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 6 ತಿಂಗಳು ಗ್ರಾಪಂ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮುನ್ನೋಟ ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕೇವಲ ಆಟಕ್ಕುಂಟು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿದ್ದು!

ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣಗೊಳಿಸಲು ಪಂಚತಂತ್ರ ಅಂತರ್ಜಾಲ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಜಿಪಿಡಿಪಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ತಂತ್ರಾಂಶ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ, ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಂತ್ರಾಂಶ ರೂಪಿಸುವವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡದೇ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ತಂತ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೋಪಗಳಿದ್ದರೂ ಗ್ರಾಪಂಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತಂದು ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಅದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿಯಂದು ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಚಿವರು, 5000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಪಂಗಳು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳ ಮುನ್ನೋಟ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಬೀಗಿದರು.

ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದ ಕೇವಲ 24 ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ವಸತಿ ಇಲಾಖೆಯು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರವಾದ ಬಸವ ವಸತಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿತು! ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಮನೆ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮನವಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ನಿಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ವ-ಉದ್ಯೋಗ ಯೋಜನೆ, ಗಂಗಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆ, ಉದ್ಯಮಶೀಲತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ, ಮಹಿಳಾ ಸಮೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಶಾಸಕರ ತೆಕ್ಕೆಗೇ ಹಾಕಲಾಯಿತು.

ಮುನ್ನೋಟ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗಳ ಮೂಲಕ ಫಲಾನುಭವಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಿವೇಶನ ರಹಿತರ, ವಸತಿ ರಹಿತರ, ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ತರಬೇತಿ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ..ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಯು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರ ನಡೆಸುವ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಣಯವಾಗಬೇಕಾದ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಶಾಸಕರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ. ಜನರಿಂದಲೇ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಜನರ ಅಧಿಕಾರ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿ. ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸರಕಾರಗಳೆಂದು, ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗಳು ಅದರ ಮೂಲ ಘಟಕಗಳೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ತನ್ನ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದ ಸರಕಾರ ಯಾವುದೋ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಈಗ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದಂತೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಕುರಿತು ವಿರೋಧವೆದ್ದಾಗ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆ ನ. 2ರಂದು, ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ಗ್ರಾಮಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರದ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವಸತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿತು. ಆದರೆ ವಸತಿ ಇಲಾಖೆಯು ಇದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ತನ್ನ ಮೊಂಡು ಹಠವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ನ. 23ರಂದು ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ವಸತಿ ನಿಗಮವು ಬಸವ ವಸತಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾದ ಮನೆಗಳ ಗುರಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರ್‌ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈ ಆದೇಶವೂ ಸಹ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ಕುರಿತಂತೆ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯದೇ, ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಮೀಸಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಅನುಮೋದನೆ ಹಾಗೂ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು 2015ರ ನ.16ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಸರಕಾರಿ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅದರೊಂದಿಗಿನ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆ ಚಿಗುರುವ ಮೊದಲೇ ಚಿವುಟಿದಂತಾಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಈ ಇಡೀ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯು, ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನರ್ಹರು ಸೇರಿದ್ದರೆ ಕಾರಣ ಸಹಿತ ಅದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ, ಪುನರಾಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅನರ್ಹರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಾಗ್ರತಾ ಸಮಿತಿಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ನಿರ್ಣಾಯಕರು ಶಾಸಕರು!

ಗ್ರಾಪಂಗಳು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸ್ವಯಂ ಸರಕಾರವಾಗಿರದೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ಎಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಗಳ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯದೇ, ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೇ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಇರುವ ತಾಣಗಳಂತೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಬಾಪೂಜಿ ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ 100 ಸೇವೆಗಳು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ ಸರಕಾರ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಯಾವುದೇ ನುರಿತ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನಾಗಲಿ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯಾಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಆಯ್ಕೆ ಯಾದ ವಿಧಾನಮಂಡಲದ 25 ಸದಸ್ಯರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಅಧಿಕಾರದ ಹಪಾಹಪಿತನದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿ, ಸ್ಥಳೀಯಾಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆಶಾಕಿರಣದಂತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಶಾಸಕರು ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ ರೀತಿ ಬಹುಶಃ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮೈಲುಗಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಸರಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯ ಪಾರಮ್ಯ ವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ ವರ್ಷಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಆಸೆಯ ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಮರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.